

[Lissa Mathiasen]

ge pengene. Så vil jeg godt spørge fru Pernille Sams, hvor mange projekter der rent faktisk ikke er blevet kørt igennem, fordi man ikke har kunnet skaffe den tilslutning, der skal til. Mig bekendt er der ingen projekter, man af den årsag har måttet lade ligge, men jeg synes egentlig, at fru Pernille Sams skylder såvel Folketinget som folk uden for huset at få det frem, så vi klart ved, hvad det er, vi taler om.

(Kort bemærkning).

Pernille Sams (KF):

Til hr. Jørgen Estrups noget tynde svar kan jeg da i hvert fald sige, at uanset om det er et forlig, vi er glade for eller ej, var det da os, der kom med ønsket om at lave privat byfornyelse, og selv om der så blev tale om nogle vilkår, som vi syntes var alt for restriktive, var det dog et skridt på vejen til at lave noget for den private sektor. Det bliver altså nu udvandet ved, at pengene med dette forslag i stedet bliver sendt over i den almennyttige sektor.

Men det var da et lille skridt i den rigtige retning, og vi mener også, at ved overhovedet at få det i gang havde vi en chance for at få bevist, at hvis vi nu lempede reglerne lidt, fordi det egentlig sagtens kunne lade sig gøre, så kunne det være, at det kunne komme til at fungere. Derfor mener vi, at det er groft misbrug, når man bare siger, at vi laver lempelige regler for den almennyttige sektor, mens vi opretholder de strenge regler for hele den private sektor.

Men uanset om jeg oprindeligt syntes, at det var et perfekt forlig, eller ej, så er der tale om et forlig, og et forlig kan kun ændres ved enighed – og så er det i og for sig ligegyldigt, hvor glad man er for forliget.

Så spurgte fru Lissa Mathiasen om – ja, jeg fattede ikke helt spørgsmålet – »de restriktive betingelser og krav« har jeg skrevet her. Jeg kan ikke rigtig huske, hvad det var, fru Lissa Mathiasen spurgte om. Nej, fru Lissa Mathiasen må gentage sit spørgsmål, hvis jeg skal svare på det, for jeg kan ikke huske, hvad det var.

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Jeg respekterer fru Pernille Sams' stædighed. Altså uanset indholdet af forligene så hol-

der man fast i dem. Det er sådan set konsekvensen. Det indrømmer jeg.

Men jeg synes måske nok, at vi havde et vist krav på også at få en overvejelse af, hvorfor dette her skulle være forligsstof på længere sigt. Hvis man indgår forlig, så gør man det enten for en længere periode, en aftalt periode, og så er det klart, at man holder det i den periode, eller også gør man det, fordi det er nødvendigt at gennemføre de pågældende ting over en vis periode for at give dem en mulighed for at slå igennem. Det kan være rigtig nok.

Men når man så ser, at de ikke slår igennem, kan det dog ikke være meningen, at man skal være bundet til ikke at lave de nødvendige ændringer for at få dem igennem, og hvis man ikke kan blive enige om de nødvendige ændringer, jamen så er der selvfølgelig ikke noget forlig længere. Det mener jeg også man bliver nødt til at erkende fra konservativ side.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Ja, den tanke slår jo én, om noget af fru Pernille Sams' stædighed skyldes hukommelses-svigt.

Det, jeg spurgte fru Pernille Sams om, var den påstand, der lyder, at blot kravene til lejerne blev sat ned i den private sektor svarende til reglerne i den almennyttige sektor, så skulle man nok få brugt pengene. Så er det, jeg tillader mig at stille det spørgsmål til fru Pernille Sams – jeg kender nemlig ikke én sag, der er blevet afvist, fordi man ikke har kunnet få det nødvendige antal beboere til at sige ja – om fru Pernille Sams kender en eneste sag, og hvor mange det drejer sig om, som har været årsag til, at man altså ikke har været i stand til at bruge pengene, sådan som tilfældet rent faktisk er.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Uden at jeg skal komme fru Pernille Sams i forkøbet, så er det jo i den grad manipulation fra fru Lissa Mathiasens side at påstå, at der ikke er kommet nogen sager frem. Jamen fru Lissa Mathiasen må huske på, at der sidder nogle udlejere, som bliver præsenteret for en lovgivning og et regelsæt, og så skal udlejeren